

bringes et baade i theoretisk og praktisk Henseende omhyggeligt udbillet Underofficerskorp, og dette ikke blot paa Grund af det ovenfor fremsatte Hensyn, men ogsaa fordi Kampen paa Søen igjennem de nyere Tidens Udvikling er bleven paatvungen en saadan Hurtighed i de Forholdsregler, der hvert Øieblik maa tages, at de Levende blandt Folkene maa besidde den Dygtighed og Snarraadighed, som kun erhverves igjennem længere Tids fagmæssige Uddannelse. Der har tidligere været henviset til at høre paa den ringere første Uddannelse ved Fortsættelsesskoler; men Flertallet maa betragte denne Tanke som stridende mod det Hovedprincip, at det skarpt begrænsede Antal faste Underofficerer, man raader over, skal være modent til sin Gjerning ved Udnævnelsen til Underofficerer. Fortsættelsesskoler kunne derimod anbefales som et virksomt Middel til under Materiellets hurtige Udvikling at give baade Officerer og Underofficerer saavel en større Sikkerhed i det tidligere Lærte, som en yderligere Uddannelse. Med Hensyn til Officerernes Uddannelse kunde Flertallet være tilbøjeligt til med andre Landes Exempel for Die at foreslaa en noget længere Skoletid; men det bliver staaende ved Regjeringsforslaget, dels fordi en saadan Udvidelse af Skoletiden vilde forøge Beføstningen, og dels fordi den stærke Konkurrence ved Uprydningen i eldste Klassestaber en Arbejdsiver, der i Forbindelse med Kaserneringen i yngste Klasse bøder noget paa det korte Nærværelse. Flere af Udvalgets Medlemmer henstille dog til Ministeriet, om det ikke maatte være ønskeligt, at der ogsaa gaves eldste Klasse Udgang til Kasernering. Den nuværende Skole, som hidtil har haft Tilgang fra alle Samfundsklasser, har desuden igjennem flere Aars Virksomhed vundet en vis Fasthed, den har vundet sin Brugbarhed, og det maa navnlig fremhæves, at den efterhaanden mere og mere bliver et godt Tilknyningsmiddel imellem Handelsmarinen og Flaaden.

Saaend i Saaend med Spørgsmaalet om Befalingsmændenes Dygtighed gaa Bestemmelserne om deres Antal. So mindre man ved en Krigs Udbrud vil kunne gjøre Regning paa en saa lang Forberedelsestid, at man kan vælge de dygtigste af Reserve-Befalingsmændene og uddanne dem til mere betroede Poster, desto mere tvinges man hen til at søge sig faste Befalingsmænd til alle de Poster, der fordrer en større Fortrolighed til Tjenesten. Saavel dette Hensyn som Hensynet til, at der paa Grund af den vanskelige Betjening af Nutidens meget svære og befoftelige Kanoner stilles Krav til en fortrinlig Sagkundskab og Dygtighed hos Betjeningsmandskabet, gjør det nødvendigt, at der haves faste Artilleri-Underofficerer til alle vigtigere Betjeningsposter, og at desuden Reserve-Underofficererne have en saadan Fortrolighed til de forskjellige Vaabens Behandling og Betjening, at de kunne udfylde

de mere underordnede Stillinger. Med den af Regjeringen foreslaaede Vælforsmaade vil den lavere Forbring, som stilles til Reserve-Underofficererne, netop kunne naas; men disse ville kun ganske undtagelsesvis være istand til at erstatte de faste Underofficerer. Fastholdes dette, da vil det fremgaa af den Fordeling til de forskjellige Poster, der findes i „Kullerne“ over Flaadens Besætninger, at Antallet er beregnet saa sparsommeligt som muligt. Det kunde synes, som om Flaadens mindre Seilareal burde medføre en Forringelse af de faste Matros-Underofficerers Antal; men dette beror paa en Misforstaaelse. Artilleri-Underofficeren har sit særlige artilleristiske Hverv i Skibene, medens Matros-Underofficeren paa sin Side, uanset Seilene og Rejsningen, leder alle større og mindre Skibsarbejder, og begge Slags Underofficerer varetage i Forening al militær Tjeneste. Naar dertil kommer, at de Reserve-Underofficerer, man faar fra Handelsmarinen, som oftest ere helt ukjendte med Forholdene ombord i en Drlogsmand, vil de, hvad Erfaringen har godtgjort, kun ganske undtagelsesvis egne sig til at erstatte faste Underofficerer andetsteds end tilveirs, hvor man netop nu har mindre Brug for dem. Støttet paa disse Betragtninger maa Flertallet ogsaa i dette Punkt slutte sig til Lovforslaget. Hvad Antallet af faste Officerer angaar, er der begjæret en Forøgelse af ialt 23 Officerer; af denne Forøgelse falde 12 paa Mineafdelingen, og Forøgelsen til selve Flaaden er saaledes 11. Denne samlede Forøgelse er begrundet i de tidligere berørte Forhold, som gjøre det uforsvarligt ved en Krigs Udbrud at besætte vigtigere Officerposter med Kadetter og Reserveofficerer, og det fremgaa af de ovennævnte Kuller, at man ogsaa i denne Retning har været meget nøieregnende. Man er nemlig ved Affattelsen af Kammerne gaaet ud fra det Flaademateriel, som alt haves, uden at tage Hensyn til de Fartøier, der ere under Bygning, eller til en eventuel fremtidig Udvikling af Flaaden. Det er imidlertid en Kjendsgjerning, at, saafremt Flaaden faar den Udvikling, som er nødvendig, hvis den skal kunne overtage sin Andel i Landets Forsvar, vil det her foreslaaede Antal Officerer efter faa Aars Forløb være utilstrækkeligt, og det maa derfor anses for mindre heldigt, at Kammerne kun indeholde det Befalingspersonale, som behøves til Flaaden i dens nuværende Størrelse, idet der vil kræves nye Lovbestemmelser for dets Udvidelse, efterhaanden som Flaademateriellet forøges. Flertallet skal derfor henstille til Ministeriet, om ikke §§ 19 og 21 burde forandres derved, at de indeholdt det Befalingspersonale, der vil kræves efter § 2, og om der ikke i Loven burde indfattes en Bestemmelse om, at de bestaaende Kadrer, saavel for Officerer som for Underofficerer, efterhaanden udvides til den i Lovforslaget saaledes normerede Styrke. Bestemmelserne om denne gradvise Forøgelse af Personellet